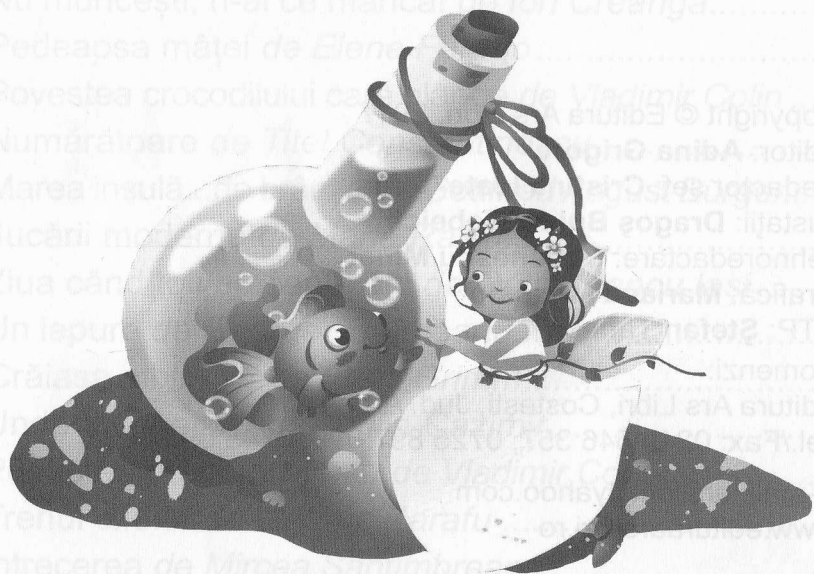

O LUME MINUNATĂ

(Lecturi de vacanță)

Clasa I

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

O lume minunată: (lecturi de vacanță): clasa I /
culegător: Adina Grigore. - Buzoești: Ars Libri, 2017
ISBN 978-606-36-0199-6

I. Grigore, Adina (antolog.)

821.135.1

Certificat seria Q nr. 107

ISO 9001: 2015

Copyright © Editura Ars Libri, 2017

Editor: **Adina Grigore**

Redactor șef: **Cristina Ipate-Toma**

Ilustrații: **Dragoș Bujdei-Tebeică**

Tehnoredactare: **Ștefănescu Mihai**

Grafică: **Mariana Muscalu**

DTP: **Ștefan Tănase**

Comenzi:

Editura Ars Libri, Costești, Jud. Argeș

Tel./Fax: 0248 546 357; 0725 897 099; 0745 095 083

E-mail: arslibri@yahoo.com

www.edituraarslibri.ro

Tiparul executat la Tipografia Polichrom Industry 2006 Costești, jud. Argeș

Cuprins

Micul sanitar de Victor Tulbure	4
Pisoiul de Lev Tolstoi.....	5
Vulturul de Lev Tolstoi.....	7
Supa de zarzavat de Otilia Cazimir	9
Poveste despre oamenii de zăpadă de Alexander Bogdanov	11
Darurile de Ernst Hoffmann	13
Câinele cel isteț de Cezar Petrescu	15
Păpădia (fragment) de Ion Agârbiceanu.....	17
Vin Floriile cu soare de Vasile Alecsandri.....	20
Șoricelul alb de Charles Perrault.....	21
Iarna de Gorge Coșbuc	24
Nu muncești, n-ai ce mânca! de Ion Creangă.....	25
Pedeapsa mâței de Elena Farago	26
Povestea crocodilului care plânge de Vladimir Colin ...	27
Numărătoare de Titel Constantinescu	30
Marea insulă...de brânză de Gottfried August Bürger...	31
Jucării moderne de Maria Raicu.....	34
Ziua când toți au șapte ani de Octav Pancu Iași	35
Un iepure de George Topîrceanu.....	40
Crăiasa albinelor de Frații Grimm.....	42
Unde-s ochelarii? de Otilia Cazimir	47
Povestea ursului cafeniu de Vladimir Colin	49
Trenul cifelor de George Zarafu	55
Întrecerea de Mircea Sântimbreanu	59

Micul sanitar

de Victor Tulbure

Vântul toamnei suflă. Norii se-nfiripă.

Oare copăceii nu vor prinde gripă?

Că sunt goi sărmanii, nu mai au veșminte

Cum aveau când vara-i săruta fierbinte.

Va veni și iarna, într-o zi, încoace,

Să le dea flanele albe și cojoace.

Pân-atunci eu însă, când la rădăcină,

Îi adap, în apă, pun și-o aspirină.

Pisoiul

de Lev Tolstoi

Vasia și Katia erau frați și aveau o pisică. Primăvara, pisica s-a pierdut. Copiii au căutat-o peste tot, dar n-au putut-o găsi.

Odată se jucau lângă hambar și au auzit, de undeva de sus, un mieunat subțire. Vasia s-a urcat pe scară, în podul hambarului, iar Katia sta jos și întreba mereu:

– Ai găsit-o? Ai găsit-o?

Un timp Vasia nu i-a răspuns. În sfârșit, i-a strigat:

– Am găsit-o! E pisica noastră... și are pisoi. Sunt așa de frumoși! Vino încoace repede!

Katia a alergat în casă, a făcut rost de lapte și i-a dus pisicii. Erau cinci pisoi. După ce au mai crescut puțin și au început să se miște din colțul lor, copiii și-au ales un pisoi cenușiu cu lăbuțe albe și l-au luat acasă. Pe ceilalți pisoi mama i-a dăruit, iar pe acesta l-a lăsat copiilor. Copiii îl hrăneau, se jucau cu el, și-l culcau în pat cu dânșii.

Într-o zi, au ieșit să se joace și au luat pisoiul cu ei. Vântul spulbera paiele de pe drum și pisoiul se juca cu firele de paie, iar copiii făceau haz privindu-l.

Mai apoi, au găsit pe marginea drumului măcriș, s-au apucat să-l culeagă și-au uitat de pisoi.

Deodată au auzit pe cineva strigând tare: „Înapoi,

Înapoi!” și au văzut un vânător venind în goana calului. Înaintea lui, doi câini alergau să apuce pisioul. Prostul cum era, pisioul, în loc să fugă, s-a lăsat la pământ, și-a încovoiat spinarea și privea țintă către câini.

Katia s-a speriat de câini, a început să țipe și a fugit. Vasia s-a repezit într-un suflet spre pisiu și a ajuns lângă el odată cu câinii. Când câinii erau cât pe ce să înșface pisioul, Vasia s-a trântit cu burta peste el și l-a acoperit.

Tocmai atunci s-a apropiat și vânătorul și a alungat câinii, iar Vasia a dus pisioul acasă și de atunci nu l-au mai lăsat pe drum.

Vulturul

de Lev Tolstoi

Un vultur și-a clădit cuibul în vârful unui arbore înalt, departe, departe. Aici și-a scos puii.

Odată, vulturul se întorcea în zbor spre cuib, cu un pește mare în gheare. Jos, la rădăcina copacului, lucrau mai mulți oameni. Cum au văzut peștele, au înconjurat copacul și au început a striga și a arunca în vultur cu pietre.

Vulturul a scăpat peștele din gheare, iar oamenii l-au ridicat de jos și au plecat.

Pasărea s-a așezat pe marginea cuibului, iar puișorii au ridicat capetele și au început să piuie: îi cereau de mâncare. Vulturul era ostenit și nu putea zbura din nou până la mare; s-a vârat în cuib, și-a întins aripile peste vulturași, i-a mângâiat și le-a netezit penele, rugându-i parcă să mai aștepte puțin. Însă cu cât trecea timpul, cu atât ei țipau mai tare.

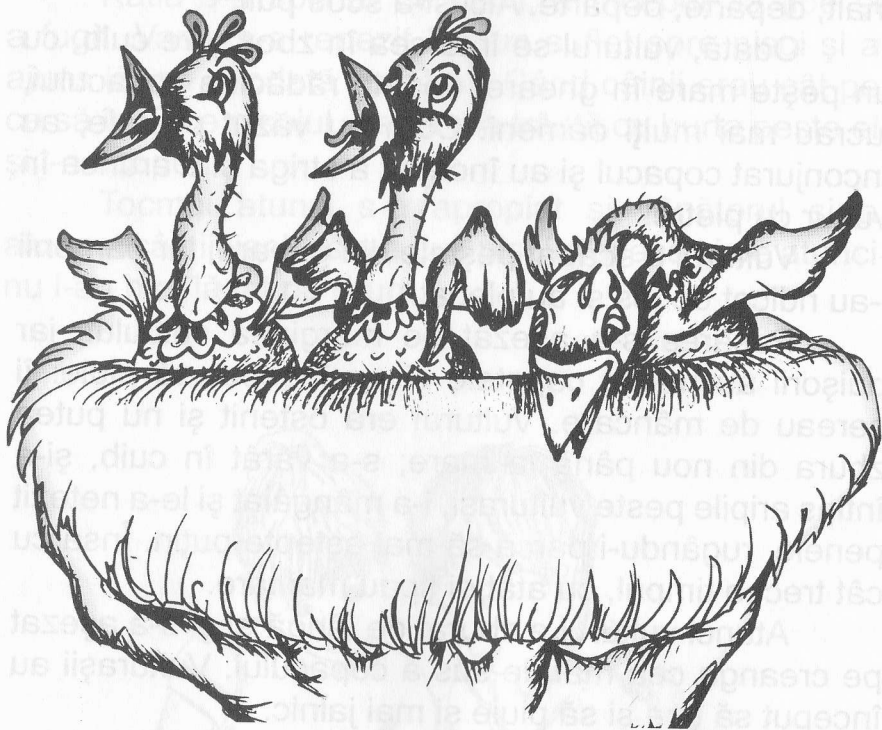
Atunci vulturul a zburat de lângă ei și s-a așezat pe creanga cea mai de sus a copacului. Vulturașii au început să țipe și să piuie și mai jalnic.

Scoțând un strigăt puternic, vulturul și-a întins aripile cu greu și și-a luat zborul către mare.

S-a întors târziu, seara; zbura încet și aproape de pământ. În gheare ținea iar un pește mare.

Când a ajuns lângă copac, s-a uitat în jur dacă nu sunt iar oameni în preajmă și, strângându-și repede aripile s-a așezat pe marginea cuibului.

Vulturășii au ridicat capetele, și-au căscat ciocurile, iar vulturul a sfâșiat peștele și i-a hrănit pe rând.

Supa de zarzavat

de Otilia Cazimir

S-a dus gospodina să ia zarzavat,
 Și vine acasă cu coșu-ncărcat
 Cu morcovi,
 Cu varză,
 Cartofi,
 Pătrunjel,
 Cu sfeclă,
 Cu ceapă,
 Că toate-s la fel!
 Și toate încep să se certe pe masă:
 - Ba, eu sunt mai dulce! - Ba, eu mai frumoasă!
 Dar morcov
 Sau varză,
 Cartof,
 Pătrunjel,
 Ori sfeclă,
 Ori ceapă, -
 Nu-s toate la fel?
 Le ia gospodina pe rând să le spele,
 Pe urmă le taie bucăți - bucățele:
 Și morcov,
 Și varză,
 Cartof,
 Pătrunjel,
 Și sfeclă,
 Și ceapă, -
 Pe toate la fel!